

Sublinguale schildklierneoplasie hond

Een schildklierneoplasie is niet ongewoon bij de hond. In deze studie werd nader gekeken naar een ectopische schildklierneoplasie onder de tong. Als inclusiecriteria werden aangehouden het aantonen van een schildklierneoplasie middels cytologie of histopathologie alsmede het vaststellen van de locatie ervan met behulp van scintigrafie. Deze vorm van schildklierneoplasie vormde 7.5% van het totaal aantal gevallen, waarvan 30% van deze dieren multicentrische primaire nieuwvorming vertoonde. In deze subgroep vertoonde 15% van de dieren longmetastasen. De klinische verschijnselen van deze subgroep kwamen overeen met die van een cohort dieren met ware schildklierneoplasie (94% van het totaal) of ectopische mediastinale schildklierneoplasie, maar de gemiddelde leeftijd van de subgroep was significant lager (9,1 jaar met een spreiding van 4-15 versus 11 met een spreiding van 4-18 jaar) en vertoonde 50% minder metastasering. Er was geen ras- of geslachtspredispositie, terwijl beide groepen in 29% van de gevallen een verhoogde T4-concentratie in het plasma vertoonde. De sublinguale subgroep had een mediane overleving van 562 dagen. Histopathologisch onderzoek wees in de subgroep steeds schildklieradenocarcinoom als neoplasie aan. Met behulp van cytologisch onderzoek lukte het meestal niet te differentiëren tussen een schildklieradenoom of een schildklieradenocarcinoom. Daar 44% van de honden in de subgroep was geïncludeerd op basis van cytologisch onderzoek belemmerde dit een uitspraak over de relatie tussen type schildklierneoplasie en overleving dan wel metastasering.

Geconcludeerd werd dat de sublinguale schildklierneoplasie relatief goedaardig lijkt en in de meeste gevallen een chirurgische interventie kan volstaan, maar dat de sublinguale schildklierneoplasie deel moet uitmaken van de differentiële diagnose van een neoplasie in de ventrale oropharynx.

Broome MR, Peterson ME, Walker JR. Clinical features and treatment outcomes of 41 dogs with sublingual ectopic thyroid neoplasia. *J Vet Intern Med.* 2014 Sep-Oct;28(5):1560-8.